

RZECZPOSPOLITA
POLSKA



Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **18607**

(51) Klasyfikacja:
06-01

(21) Numer zgłoszenia: **19141**

(22) Data zgłoszenia: **23.12.2011**

(54)

Ławka

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:
30.11.2012 WUP 11/2012

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:

**DWORAK PIOTR PRZEDSIĘBIORSTWO
PRODUKCYJNO-HANDLOWE KOMSERWIS
PIOTR DWORAK, Karniowice-Psary, (PL)**

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:

**MALEC DARIUSZ, Dąbrowa Górnicza, (PL);
TABOR MICHAŁ, Kraków, (PL)**

PL 18607

Opis wzoru przemysłowego

Przedmiotem wzoru przemysłowego jest ławka.

Istotę wzoru stanowi nowa postać przedmiotu przejawiająca się w jego układzie linii, konturów, kształtów i ornamentyce.

Ławka posiada siedzisko składające się z listew drewnianych przykręconych do dwóch symetrycznych podstaw. Cechy istotne podstawy, stanowiące podstawę identyfikacji ławki, odróżniające je od innych znanych wzorów i tym samym przeznaczeniu to forma utworzona z trzech łuków o niewielkiej strzałce, z których połączenia powstaje forma podstawy ławki o kształcie bazującym na trójkącie różnobocznym, którego ścianki utworzone są z wypukłych łuków, podstawa trójkąta biegnąca prawie równolegle do linii podłoża z niewielkim nachyleniem w kierunku, gdzie znajduje się oparcie ławki, tworzy siedzisko ławki, z przedłożenia dwóch ramion trójkąta skierowanych wspólnym wierzchołkiem ku dołowi powstają dwie nóżki ławki, natomiast z przedłużenia jednego z ramion powstaje oparcie ławki. W ten sposób pod linią siedziska znajduje się otwór o kształcie zbliżonym do trójkąta różnobocznego.

Trzy odmiany ławki Tunis według wzoru przemysłowego zostały przedstawione na rysunkach: fig. 1, fig. 1.1, fig. 1.2, fig. 1.3, fig. 1.4 - ławka w odmianie pierwszej; fig. 2, fig. 2.1, fig. 2.2, fig. 2.3, fig. 2.4 - ławka w odmianie drugiej; fig. 3, fig. 3.1, fig. 3.2, fig. 3.3, fig. 3.4 - ławka w odmianie trzeciej.

Odmiana 1

Odmiana przedstawiona jest na rysunku w widoku perspektywnym (fig. 1) i w trzech widokach: z przodu (fig. 1.1), z lewego boku (fig. 1.2 i fig. 1.3) i z góry (fig. 1.4).

Ławka posiada siedzisko (1) składające się z listew drewnianych oraz oparcie (2) z listew drewnianych przykręcone do dwóch symetrycznych podstaw (lewej 3a i prawej 3b).

Lewa podstawa ławki (3a) przedstawiona na rysunku w widoku ławki z lewego boku (fig. 1.2) ma formę utworzoną z trzech łuków o niewielkiej strzałce (a, b, c). Dwa łuki (a, b), z których każdy jest węższy na końcach a szerszy w części środkowej, biegną od płaszczyzny podłoża ku górze, przecinając się na wysokości znajdującej się około 1/4 wysokości siedziska (1) ławki i tworzą formę podobną do kielicha. Jeden z łuków (b) kończy się na wysokości siedziska (1) określonej przez wymogi ergonomiczne mówiące na jakiej wysokości powinno znajdować się siedzisko ławki, natomiast drugi jest dłuższy i kończy się na wysokości oparcia, która również określona jest przez wymogi ergonomiczne. Trzeci łuk (c), łączy płynnie dwa pierwsze łuki (a, b) biegnące od płaszczyzny podłoża, biegnąc od krótszego łuku (b) prawie poziomo z niewielkim spadkiem w dół oraz lekkim wybrzuszeniem ku górze łączy się z drugim dłuższym łukiem (a) tworząc w ten sposób linię siedziska ławki. Miejsca połączeń tych łuków są zaokrąglone w celu zachowania płynności linii obrysu podstawy ławki.

Z połączenia tych łuków powstaje forma podstawy ławki o kształcie bazującym na trójkącie różnobocznym, którego ścianki utworzone są z wypukłych łuków, podstawa trójkąta biegnąca prawie równolegle do linii podłoża z niewielkim nachyleniem w kierunku, gdzie znajduje się oparcie (2) ławki, tworzy siedzisko (1) ławki, z przedłożenia dwóch ramion trójkąta skierowanych wspólnym wierzchołkiem ku dołowi powstają dwie nóżki ławki, natomiast z przedłużenia jednego z ramion powstaje oparcie (1) ławki. W ten sposób pod linią siedziska (1) znajduje się otwór o kształcie zbliżonym do trójkąta różnobocznego.

Łuki (a, b, c) tworzące podstawę ławki w przekroju mają kształt dwuteownika, którego równoległe ramiona tworzą zewnętrzny (d) i wewnętrzny (e) obrys podstawy ławki. Ramię dwuteownika tworzące zewnętrzny (d) obrys ławki ma długość zbliżoną do wysokości tego dwuteownika, natomiast w przypadku ramienia tworzącego wewnętrzny (e) obrys ławki, ta długość jest niewielka, ramię to nieznacznie odznacza się na elemencie będącym w przekroju wysokością dwuteownika.

Cechy istotne wzoru przemysłowego to podstawy ławki stanowiące podstawę identyfikacji ławki, odróżniające ją od innych znanych wzorów i tym samym przeznaczeniu to przede wszystkim niepowtarzalny kształt. Podstawa ławki ma formę utworzoną z trzech łuków o niewielkiej strzałce. Dwa łuki, z których każdy jest węższy na końcach a szerszy w części środkowej, biegną od płaszczyzny podłoża ku górze, przecinając się na wysokości znajdującej się około 1/4 wysokości siedziska ławki i tworzą formę podobną do kielicha. Jeden z łuków kończy się na wysokości siedziska, określonej przez wymogi ergonomiczne mówiące na jakiej wysokości powinno znajdować się siedzisko ławki,

natomiast drugi jest dłuższy i kończy się na wysokości oparcia, która również określona jest przez wymogi ergonomiczne. Trzeci łuk łączy płynnie dwa pierwsze łuki biegnące od płaszczyzny podłoża, biegnąc od krótszego łuku prawie poziomo z niewielkim spadkiem w dół oraz lekkim wybrzuszeniem ku górze łączy się z drugim dłuższym łukiem tworząc w ten sposób linię siedziska ławki. Miejsca połączeń tych łuków są zaokrąglone w celu zachowania płynności linii obrysu podstawy ławki.

Z połączenia tych łuków powstaje forma podstawy ławki o kształcie bazującym na trójkącie różnobocznym, którego ścianki utworzone są z wypukłych łuków, podstawa trójkąta biegnąca prawie równolegle do linii podłoża z niewielkim nachyleniem w kierunku, gdzie znajduje się oparcie ławki, tworzy siedzisko ławki, z przedłożenia dwóch ramion trójkąta skierowanych wspólnym wierzchołkiem ku dołowi powstają dwie nóżki ławki, natomiast z przedłużenia jednego z ramion powstaje oparcie ławki. W ten sposób pod linią siedziska znajduje się otwór o kształcie zbliżonym do trójkąta różnobocznego.

Łuki tworzące podstawę ławki w przekroju mają kształt dwuteownika, którego równoległe ramiona tworzą zewnętrzny i wewnętrzny obrys podstawy ławki. Ramię dwuteownika tworzące zewnętrzny obrys ławki ma długość zbliżoną do wysokości tego dwuteownika, natomiast w przypadku ramienia tworzącego wewnętrzny obrys ławki, ta długość jest niewielka, ramię to nieznacznie odznacza się na elemencie będącym w przekroju wysokością dwuteownika.

Odmiana 2

Odmiana przedstawiona jest na rysunku w widoku perspektywicznym (fig. 2) i w trzech widokach: z przodu (fig. 2.1), z lewego boku (fig. 2.2 i fig. 2.3) i z góry (fig. 2.4).

Ławka posiada siedzisko (1) składające się z listew drewnianych oraz oparcie (2) z listew drewnianych przykręcone do dwóch symetrycznych podstaw (lewej 3a i prawej 3b) z podłokietnikami (a', b').

Lewa podstawa ławki (3a) przedstawiona na rysunku w widoku ławki z lewego boku (fig. 2.2) ma formę utworzoną z trzech łuków o niewielkiej strzałce (a, b, c) oraz dodatkowego łuku (d). Dwa łuki (a, b), z których każdy jest węższy na końcach a szerszy w części środkowej, biegną od płaszczyzny podłoża ku górze, przecinając się na wysokości znajdującej się około 1/4 wysokości siedziska (1) ławki i tworzą formę podobną do kielicha. Jeden z łuków (b) kończy się na wysokości siedziska (1) określonej przez wymogi ergonomiczne mówiące na jakiej wysokości powinno znajdować się siedzisko ławki, natomiast drugi jest dłuższy i kończy się na wysokości oparcia, która również określona jest przez wymogi ergonomiczne. Trzeci łuk (c), łączy płynnie dwa pierwsze łuki (a, b) biegnące od płaszczyzny podłoża, biegnąc od krótszego łuku (b) prawie poziomo z niewielkim spadkiem w dół oraz lekkim wybrzuszeniem ku górze łączy się z drugim dłuższym łukiem (a) tworząc w ten sposób linię siedziska ławki.

Czwarty dodatkowy łuk (d) tworzący podłokietnik (a') ławki łączy się z łukiem tworzącym oparcie ławki (2) i biegnie w płaszczyźnie zbliżonej do równoległej względem łuku określającego siedzisko (1) ławki na wysokości określonej przez wymogi ergonomiczne mówiące na jakiej wysokości powinien znajdować się podłokietnik ławki. Miejsca połączeń tych łuków są zaokrąglone w celu zachowania płynności linii obrysu podstawy ławki.

Z połączenia tych łuków powstaje forma podstawy ławki o kształcie bazującym na trójkącie różnobocznym, którego ścianki utworzone są z wypukłych łuków, podstawa trójkąta biegnąca prawie równolegle do linii podłoża z niewielkim nachyleniem w kierunku, gdzie znajduje się oparcie (2) ławki, tworzy siedzisko (1) ławki, z przedłożenia dwóch ramion trójkąta skierowanych wspólnym wierzchołkiem ku dołowi powstają dwie nóżki ławki, natomiast z przedłużenia jednego z ramion powstaje oparcie (1) ławki. W ten sposób pod linią siedziska (1) znajduje się otwór o kształcie zbliżonym do trójkąta różnobocznego.

Łuki (a, b, c) tworzące podstawę ławki w przekroju mają kształt dwuteownika, którego równoległe ramiona tworzą zewnętrzny (e) i wewnętrzny (f) obrys podstawy ławki. Ramię dwuteownika tworzące zewnętrzny (e) obrys ławki ma długość zbliżoną do wysokości tego dwuteownika, natomiast w przypadku ramienia tworzącego wewnętrzny (f) obrys ławki, ta długość jest niewielka, ramię to nieznacznie odznacza się na elemencie będącym w przekroju wysokością dwuteownika.

Cechy istotne wzoru przemysłowego to podstawy ławki stanowiące podstawę identyfikacji ławki, odróżniające ją od innych znanych wzorów i tym samym przeznaczeniu to przede wszystkim niepowtarzalny kształt. Podstawa ławki ma formę utworzoną z trzech łuków o niewielkiej strzałce. Dwa łuki, z których każdy jest węższy na końcach a szerszy w części środkowej, biegną od płaszczyzny

podłoża ku górze, przecinając się na wysokości znajdującej się około 1/4 wysokości siedziska ławki i tworzą formę podobną do kielicha. Jeden z łuków kończy się na wysokości siedziska określonej przez wymogi ergonomiczne mówiące na jakiej wysokości powinno znajdować się siedzisko ławki, natomiast drugi jest dłuższy i kończy się na wysokości oparcia, która również określona jest przez wymogi ergonomiczne. Trzeci łuk, łączy płynnie dwa pierwsze łuki biegnące od płaszczyzny podłoża, biegnąc od krótszego łuku prawie poziomo z niewielkim spadkiem w dół oraz lekkim wybrzuszeniem ku górze łączy się z drugim dłuższym łukiem tworząc w ten sposób linię siedziska ławki.

Czwarty dodatkowy łuk tworzący podłokietnik ławki łączy się z łukiem tworzącym oparcie ławki i biegnie w płaszczyźnie zbliżonej do równoległej względem łuku określającego siedzisko ławki na wysokości określonej przez wymogi ergonomiczne mówiące na jakiej wysokości powinien znajdować się podłokietnik ławki. Miejsca połączeń tych łuków są zaokrąglone w celu zachowania płynności linii obrysu podstawy ławki. Z połączenia tych łuków powstaje forma podstawy ławki o kształcie bazującym na trójkącie różnobocznym, którego ścianki utworzone są z wypukłych łuków, podstawa trójkąta biegnąca prawie równolegle do linii podłoża z niewielkim nachyleniem w kierunku, gdzie znajduje się oparcie ławki, tworzy siedzisko ławki, z przedłożenia dwóch ramion trójkąta skierowanych wspólnym wierzchołkiem ku dołowi powstają dwie nóżki ławki, natomiast z przedłużenia jednego z ramion powstaje oparcie ławki. W ten sposób pod linią siedziska znajduje się otwór o kształcie zbliżonym do trójkąta różnobocznego. Łuki tworzące podstawę ławki w przekroju mają kształt dwuteownika, którego równoległe ramiona tworzą zewnętrzny i wewnętrzny obrys podstawy ławki. Ramię dwuteownika tworzące zewnętrzny obrys ławki ma długość zbliżoną do wysokości tego dwuteownika, natomiast w przypadku ramienia tworzącego wewnętrzny obrys ławki, ta długość jest niewielka, ramię to nieznacznie odznacza się na elemencie będącym w przekroju wysokością dwuteownika.

Odmiana 3

Odmiana przedstawiona jest na rysunku w widoku perspektywnym (fig. 3) i w trzech widokach: z przodu (fig. 3.1), z lewego boku (fig. 3.2 i fig. 3.3) i z góry (fig. 3.4).

Ławka posiada siedzisko (1) składające się z listew drewnianych przykręcone do dwóch symetrycznych podstaw (lewej 2a i prawej 2b).

Lewa podstawa ławki (2a) przedstawiona na rysunku w widoku ławki z lewego boku (fig. 3.2) ma formę utworzoną z trzech łuków o niewielkiej strzałce (a, b, c). Dwa symetryczne łuki (a, b), z których każdy jest węższy na końcach a szerszy w części środkowej, biegną od płaszczyzny podłoża ku górze, przecinając się na wysokości znajdującej się około 1/4 wysokości siedziska (1) ławki i tworzą formę podobną do kielicha. Kończą się na wysokości siedziska (1) określonej przez wymogi ergonomiczne mówiące na jakiej wysokości powinno znajdować się siedzisko ławki, gdzie łączy je ze sobą płynnie trzeci łuk (c) biegnąc poziomo z lekkim wybrzuszeniem ku górze tworząc w ten sposób linię siedziska (1) ławki. Miejsca połączeń tych łuków są zaokrąglone w celu zachowania płynności linii obrysu podstawy ławki.

Z połączenia tych łuków powstaje forma podstawy ławki o kształcie bazującym na trójkącie różnobocznym, którego ścianki utworzone są z wypukłych łuków, podstawa trójkąta biegnąca prawie równolegle do linii podłoża tworzy siedzisko (1) ławki, z przedłożenia dwóch ramion trójkąta skierowanych wspólnym wierzchołkiem ku dołowi powstają dwie nóżki ławki. W ten sposób pod linią siedziska (1) znajduje się otwór o kształcie zbliżonym do trójkąta różnobocznego.

Łuki (a, b, c) tworzące podstawę ławki w przekroju mają kształt dwuteownika, którego równoległe ramiona tworzą zewnętrzny (d) i wewnętrzny (e) obrys podstawy ławki. Ramię dwuteownika tworzące zewnętrzny (d) obrys ławki ma długość zbliżoną do wysokości tego dwuteownika, natomiast w przypadku ramienia tworzącego wewnętrzny (e) obrys ławki, ta długość jest niewielka, ramię to nieznacznie odznacza się na elemencie będącym w przekroju wysokością dwuteownika.

Cechy istotne wzoru przemysłowego to podstawy ławki stanowiące podstawę identyfikacji ławki, odróżniające ją od innych znanych wzorów i tym samym przeznaczeniu to przede wszystkim niepowtarzalny kształt. Podstawa ławki ma formę utworzoną z trzech łuków o niewielkiej strzałce. Dwa symetryczne łuki, z których każdy jest węższy na końcach a szerszy w części środkowej, biegną od płaszczyzny podłoża ku górze, przecinając się na wysokości znajdującej się około 1/4 wysokości siedziska ławki i tworzą formę podobną do kielicha. Kończą się na wysokości siedziska określonej przez wymogi ergonomiczne mówiące na jakiej wysokości powinno znajdować się siedzisko ławki, gdzie łączy je ze sobą płynnie trzeci łuk biegnąc poziomo z lekkim wybrzuszeniem ku górze tworząc

w ten sposób linię siedziska ławki. Miejsca połączeń tych łuków są zaokrąglone w celu zachowania płynności linii obrysu podstawy ławki.

Z połączenia tych łuków powstaje forma podstawy ławki o kształcie bazującym na trójkącie równobocznym, którego ścianki utworzone są z wypukłych łuków, podstawa trójkąta biegnąca prawie równolegle do linii podłoża tworzy siedzisko ławki, z przedłożenia dwóch ramion trójkąta skierowanych wspólnym wierzchołkiem ku dołowi powstają dwie nóżki ławki. W ten sposób pod linią siedziska znajduje się otwór o kształcie zbliżonym do trójkąta równobocznego.

Łuki tworzące podstawę ławki w przekroju mają kształt dwuteownika, którego równoległe ramiona tworzą zewnętrzny i wewnętrzny obrys podstawy ławki. Ramię dwuteownika tworzące zewnętrzny obrys ławki ma długość zbliżoną do wysokości tego dwuteownika, natomiast w przypadku ramienia tworzącego wewnętrzny obrys ławki, ta długość jest niewielka, ramię to nieznacznie odznacza się na elemencie będącym w przekroju wysokością dwuteownika.

Ilustracja wzoru



fig. 1



fig. 2



fig. 3



fig. 1

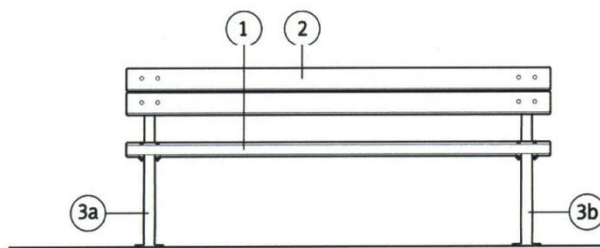


fig. 1.1

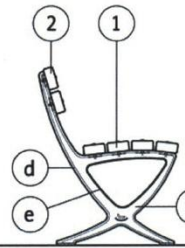


fig. 1.2

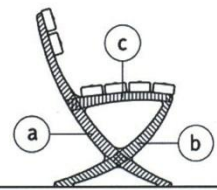


fig. 1.3

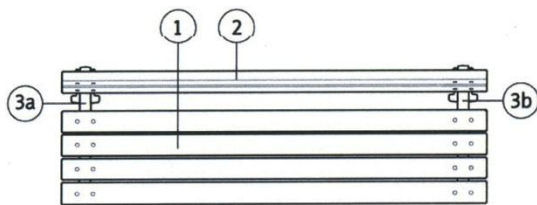


fig. 1.4



fig. 2

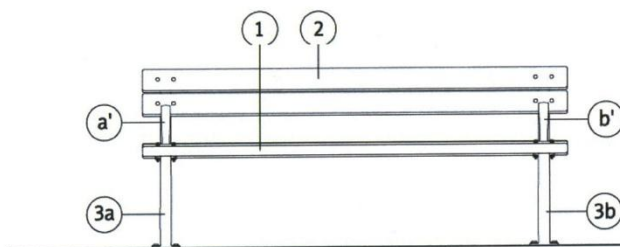


fig. 2.1

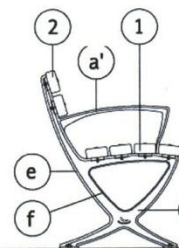


fig. 2.2

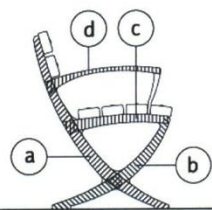


fig. 2.3

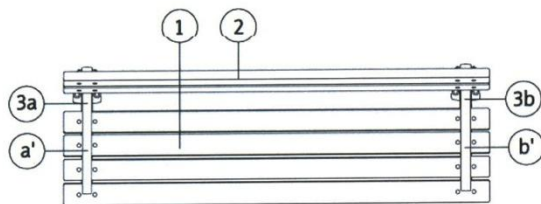


fig. 2.4



fig. 3

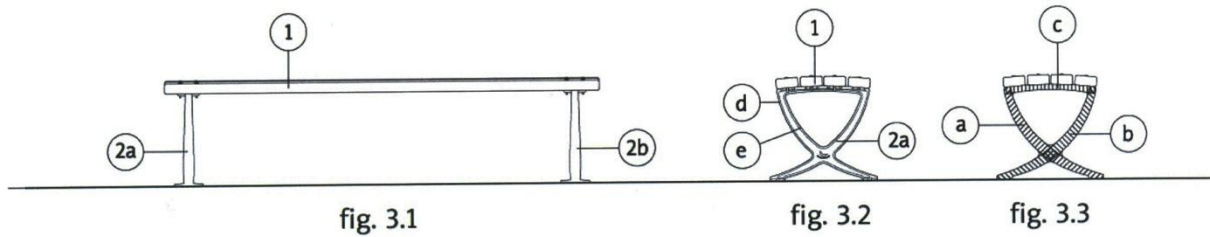


fig. 3.1

fig. 3.2

fig. 3.3

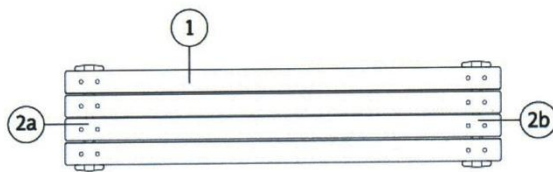


fig. 3.4